

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

8 lutego

№ 13.

Rok 1924.

Treść:		
110.	Ustawa z dnia 10 stycznia 1924 r. w przedmiocie przepisów o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących na całym obszarze Rzeczypospolitej	136
111.	Konwencja Sanitarna pomiędzy Polską a Rosją, Ukrainą i Białorusią, podpisana w Warszawie dn. 7 lutego 1923 r.	138
112.	Oświadczenie Rządowe z dnia 10 stycznia 1924 r. w przedmiocie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji Sanitarnej pomiędzy Polską a Rosją, Ukrainą i Białorusią, podpisanej w Warszawie dn. 7 lutego 1923 r.	142
113.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 r. o służbie przygotowawczej i egzaminie kandydatów na stanowiska wyższej służby administracyjnej	142
114.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 r. o służbie przygotowawczej i egzaminie kandydatów na stanowiska prawniczo-administracyjne w państwowej służbie skarbowej	145
115.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 r. o służbie przygotowawczej i egzaminie kandydatów na stanowiska kategorii I państwowej służby technicznej w dziale administracji skarbowej	147
116.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 r. o służbie przygotowawczej i egzaminie kandydatów na stanowiska kategorii I państwowej służby technicznej w dziale Ministerstwa Robót Publicznych	150
117.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 stycznia 1924 r. w przedmiocie utworzenia okręgowego urzędu ziemskiego na obszarze województwa śląskiego	152
118.	Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 lutego 1924 r. o Państwowej Radzie Oszczędnościowej	153
119.	Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 stycznia 1924 r. w przedmiocie wprowadzenia na obszarze województwa pomorskiego, poznańskiego i górnośląskiego obszaru woj. śląskiego alkoholomierza objętościowego	153
120.	Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej z dn. 28 stycznia 1924 r. w przedmiocie zastosowania stałej jednostki do opłat na rzecz Kas Chorych i Związków Kas Chorych	154
121.	Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 stycznia 1924 r. przedmiocie przywrócenia sześciodniowego terminu, wyznaczonego do sprzedaży z licytacji przesyłek celnych.	154
122.	Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 1 lutego 1924 r. w przedmiocie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 15 stycznia 1924 r. o poborze drugiej zaliczki na poczet podatku majątkowego	155
123.	Oświadczenie rządowe z dnia 23 stycznia 1924 r. w przedmiocie przedłużenia terminu dla wnoszenia powództw do Mieszanego Trybunału Rozjemczego polsko-niemieckiego	156
124.	Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 stycznia 1924 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej	156
125.	Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 stycznia 1924 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Prace przy recepturze).	156

126. Obwieszczenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w przedmiocie sprostowania błędów w załączniku do rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dn. 13 grudnia 1923 r. w przedmiocie przerachowania stawek celnych na franki złote 159
- Sprostowania: a) rozp. II Min. Skarbu z dnia 15 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 123 poz. 996);
 b) rozp. Min. Pracy i Op. Społ. z dnia 4 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1050);
 c) rozp. Min. Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 134 poz. 1113); d) rozp. Min. Skarbu oraz Przem. i Handlu z dn. 13 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 135 poz. 1123);
 e) rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 7 poz. 69) 159

110.

Na mocy art. 44 Konstytucji oglašzam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 10 stycznia 1924 r.

w przedmiocie przepisów o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Art. 1. Poczynając od dnia 1 stycznia 1924 r. obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej ustawa o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 77, poz. 607), ze zmianami, podanymi w artykułach następujących ustawy niniejszej. Tem samem na obszarach b. dzielnicy pruskiej i górnośląskiej części województwa śląskiego traci moc obowiązującą ustawa pruska z dnia 19 czerwca 1906 r. (Zb. Ust. pruskich str. 259) wraz ze zmianami, wprowadzonymi późniejszymi ustawami i rozporządzeniami.

Art. 2. Upoważnia się Ministra Skarbu:

1) do przekazywania zarządom gminnym na obszarze b. dzielnicy pruskiej i górnośląskiej części województwa śląskiego czynności wstępnych do wymiaru podatku dochodowego, przewidzianych w art. 45—48 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r.;

2) do tworzenia na oznaczonym wyżej obszarze podkomisji szacunkowych dla dokonywania przedwstępnej oszacowania dochodów, podległych podatkowi, oraz do określania składu tych podkomisji i trybu ich postępowania.

Art. 3. W końcu ustępu 5 art. 10 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r., dodaje się słowa:

„oraz daniny lasowej (ustawa z dnia 6 lipca 1923 r. Dz. U. R. P. № 87, poz. 576) i podatku majątkowego (ustawa z dnia 11 sierpnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 94, poz. 746)”.

Art. 4. Część druga art. 15 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r., otrzymuje brzmienie następujące:

„Przy obliczaniu ogólnego dochodu z gospodarstw rolnych poniżej 15 ha użytkowego gruntu, położonych w odległości ponad 5 klm. od granicy miast z ludnością wyżej 100.000 mieszkańców, przyjmuje się dochód w wysokości, nie przekraczającej wartości 4 centnarów metrycznych żyta z jednego hektaru gruntu po cenach przeciętnych w roku osiągnięcia dochodu, służącego za podstawę do opodatkowania w myśl art. 13 ustawy niniejszej”.

Art. 5. Na rok 1924 pobiera się specjalny dodatek do podatku dochodowego w wysokości 20% tegoż podatku, obliczonego według skali art. 23 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r., i według skali art. 11 niniejszej ustawy, poczynając jednak od 4 stopnia tej ostatniej skali.

Art. 6. Na obszarze b. dzielnicy pruskiej i górnośląskiej części województwa śląskiego art. 5 niniejszej ustawy nie ma zastosowania. Natomiast pobiera się tam dodatki do państwowego podatku dochodowego na rzecz gmin i powiatowych związków komunalnych. Dodatki te wynoszą przy dochodzie podatkowym:

A. według skali art. 23 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r. ponad 1.373 frank. złot. do 20.674 frank. złot. — 4%
 „ 20.674 „ „ „ 68.913 „ „ — 4,5%
 „ 68.913 „ „ „ — 5%

B. według skali art. 11 niniejszej ustawy 3%, poczynając jednak dopiero od 4 stopnia tejże skali.

Art. 7. Art. 53 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r., uzupełnia się częścią ostatnią o brzmieniu następującem:

„Sprawozdania roczne osób prawnych, obowiązanych do publicznego składania rachunków, zawierające bilans oraz rachunek zysków i strat, winny być ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu.

Postanowienie poprzedniego ustępu nie dotyczy spółdzielni, które swoje bilanse ogłaszają zgodnie z przepisami ustawy o spółdzielniach”.

Art. 8. Art. 85 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonym w rozporządzeniu

dzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r., otrzymuje brzmienie następujące:

„W terminie, oznaczonym w art. 49 niniejszej ustawy, należy zapłacić w kasie skarbowej lub za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności, względnie Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, cały podatek, przypadający według skali art. 23 niniejszej ustawy od wykazanego w zeznaniu dochodu, i dowód skutecznego zapłaty w oryginale lub w odpisie, przez płatnika podpisanym, dołączyć do zeznania.

Termin płatności tej części podatku, która stanowi różnicę między podatkiem, uiszczonym w myśl części pierwszej niniejszego artykułu, a podatkiem, wymierzonym przez władzę wymiarową, względnie termin płatności całego wymierzonego przez władzę wymiarową podatku wówczas, gdy podatnik wcale nie spełni obowiązku wpłacenia podatku, przypadającego od zeznanego dochodu — ustanawia się na dzień 1 listopada roku podatkowego.

Płatnicy, wymienieni w ostatniej części art. 49 niniejszej ustawy, winni zapłacić cały podatek, przypadający od zeznanego dochodu, najpóźniej w ciągu 30 dni po otrzymaniu wezwania władzy podatkowej do złożenia zeznania.

W powyższym trybie i w powyższych terminach na obszarze, wspomnianym w art. 6 niniejszej ustawy, winny być zapłacone równocześnie z państwowym podatkiem dochodowym dodatki komunalne, przypadające od dochodu, zeznanego przez podatnika, względnie ustalonego przez władzę wymiarową”.

Art. 9. Art. 90 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r., otrzymuje brzmienie następujące:

„Jeżeli uiszczenie podatku wraz z dodatkiem komunalnym nie nastąpi w terminie płatności, to od nieuiszczonej kwoty będą pobierane kary za zwłokę w wysokości 2% miesięcznie. Za niezaplacenie należności podatkowej wraz z przypadającym dodatkiem komunalnym w terminie, oznaczonym w art. 49, względnie w części drugiej art. 85 niniejszej ustawy, będą obliczone i pobrane kary w razie niezłożenia zeznania od całego wymierzonego podatku i przypadającego dodatku komunalnego”.

Art. 10. Art. 110 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r., zastępuje się artykułem o brzmieniu następującem:

„Dochody z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za nojenną pracę (art. 3 ustęp 6), objęte skalą miarodajną do ustalania potrąceń (art. 112), podlegają podatkowi dochodowemu na zasadzie przepisów Działu II niniejszej ustawy”.

Art. 11. Art. 112 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r., zastępuje się artykułem o brzmieniu następującem:

„Podatek wraz z ewentualnymi dodatkami pobiera się drogą potrącenia przy każdej wypłacie uposażenia według skali, którą w sposób, podany w art. 113

niniejszej ustawy, ustanawiać będzie Minister Skarbu odrębnie na każdy miesiąc, biorąc za podstawę poniższą skalę, miarodajną dla miesiąca grudnia 1923 r.

L. p.	Wysokość wypłaconego wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym:		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
w tysiącach marek			
1	525.600	700.800	0,3
2	700.800	876.000	0,4
3	876.000	1.138.800	0,5
4	1.138.800	1.401.600	0,7
5	1.401.600	1.664.400	0,9
6	1.664.400	1.927.200	1,1
7	1.927.200	2.190.000	1,4
8	2.190.000	2.452.800	1,7
9	2.452.800	2.715.600	2
10	2.715.600	2.978.400	2,5
11	2.978.400	3.241.200	3
12	3.241.200	3.504.000	3,5
13	3.504.000	3.766.800	4,5
14	3.766.800	4.029.600	5,5
15	4.029.600	4.292.400	7
16	4.292.400	4.555.200	8,5
17	4.555.200	4.818.000	10
18	4.818.000	5.080.800	11,5
19	5.080.800	5.343.600	13
20	5.343.600	5.606.400	13,6
21	5.606.400	5.869.200	14,3
22	5.869.200	6.132.000	15
23	6.132.000	6.394.800	15,7
24	6.394.800	6.657.600	16,5
25	6.657.600	6.920.400	17,3
26	6.920.400	7.183.200	18,1
27	7.183.200	7.446.000	18,8
28	7.446.000	7.708.800	19,5
29	7.708.800	7.971.600	20,2
30	7.971.600	8.234.400	20,9
31	8.234.400	8.497.200	21,6
32	8.497.200	8.760.000	22,3
33	8.760.000	9.022.800	23
34	9.022.800	9.285.600	24,5
35	9.285.600	9.548.400	25,5
36	9.548.400	9.811.200	27
37	9.811.200	10.074.000	28,5

Podstawę do ustalania stopy procentowej przypadającego do potrącenia podatku wraz z ewentualnymi dodatkami stanowi wysokość wypłaconego wynagrodzenia, obliczona w stosunku rocznym.

W celu ustalania stopy procentowej przy wypłacie jednorazowych wynagrodzeń dolicza się je do sumy ostatniego perijodycznego wynagrodzenia, obliczonej w stosunku rocznym”.

Art. 12. Art. 113 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r., zastępuje się artykułem o brzmieniu następującem:

„W drugiej połowie każdego miesiąca kalendarzowego ustala Minister Skarbu na podstawie danych, dostarczonych przez Główny Urząd Statystyczny, wy-

kładnik, wyrażający wzrost kosztów utrzymania w Państwie w pierwszej połowie tego miesiąca kalendarzowego w porównaniu z kosztami utrzymania w pierwszej połowie listopada 1923 r. Wykładnik, o którym mowa, winien być wyrażony w liczbie całej lub conajwyżej z jednym znakiem dziesiętnym.

Przez tak ustalony wykładnik mnoży się na każdy następny miesiąc kalendarzowy kwoty, zakreślające granice dochodu dla oznaczenia stopy procentowej podatku z podstawowej skali, podanej w artykule poprzednim. W ten sposób przeliczona skala podstawowa podawana będzie do publicznej wiadomości drogą ogłoszenia w Monitorze Polskim przed upływem miesiąca, poprzedzającego miesiąc, w którym ta skala ma obowiązywać.

Art. 13. Część druga art. 114 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r., otrzymuje brzmienie następujące:
„Potracone kwoty należy w terminie do dni 7 po dokonaniu potrącenia wpłacić do właściwej kasy skarbowej z dołączeniem wykazu potrąceń, sporządzonego według przepisanej wzoru, względnie odpisu listy płacy, zawierającej dane, niezbędne do sprawdzania prawidłowości dokonanych potrąceń”.

Art. 14. Upoważnia się Ministra Skarbu do umorzenia niepobranego, względnie niedobranego podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, przypadającego do zapłaty w roku 1923.

Art. 15. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej działu I, II, III i IV ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r., z nową numeracją artykułów, po uwzględnieniu wszelkich zmian i uzupełnień, wprowadzonych niniejszą ustawą lub postanowieniami innych ustaw.

Art. 16. Uchyla się postanowienia, zawarte w art. 129 i 131 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r.

Art. 17. Utrzymuje się moc obowiązującą postanowień, zawartych w art. 2, 10 ustęp 3 i 4, 23, 24 część pierwsza i druga, 25, 26, 28, 92—95, 98 i 99 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r.

Art. 18. Ustawa niniejsza wchodzi w życie od roku podatkowego 1924.

Państwowy podatek dochodowy, wpłacany w województwie śląskim, wpływa do Skarbu Państwa.

Art. 19. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

111.

Konwencja Sanitarna

pomiędzy Polską a Rosją, Ukrainą i Białorusią,
 podpisana w Warszawie dn. 7 lutego 1923 roku.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

M Y

STANISŁAW WOJCIECHOWSKI

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

W dniu siódmym lutego tysiąc dziewięćset dwudziestego trzeciego roku w Warszawie podpisana została między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej z jednej strony a Rządami Rosyjskiej Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Rad, Ukrainkiej Socjalistycznej Republiki Rad i Białoruskiej Socjalistycznej Republiki Rad z drugiej, Konwencja Sanitarna, która słowo w słowo brzmi jak następuje:

Rząd Polski i Rządy Rosyjski, Ukrainski i Białoruski, dążąc do zabezpieczenia zdrowia publicznego przed zawlečeniem i szerzeniem chorób zakaźnych, postanowiły zawrzeć konwencję sanitarną i w tym celu zamianowały swymi pełnomocnikami:

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej

p. Dr. Henryka Trenknera,

p. Marjana Szumlakowskiego.

Rząd Rosyjskiej Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Rad, Rząd Ukrainkiej Socjalistycznej Republiki Rad oraz Rząd Białoruskiej Socjalistycznej Republiki Rad:

p. Iwana Leopoldowicza Lorenza,

p. Grigorija Zinowjewicza Biesiedowskiego,

którzy po okazaniu swych pełnomocnictw, uznanych za dostateczne i dobre co do formy, zgodzili się na następujące postanowienia:

I. Zobowiązanie stron zawierających umowę na wypadek pojawienia się na ich terytorjum chorób zakaźnych.

Art. 1.

Każda ze stron, zawierających umowę, będzie zawiadamiała drogą telegraficzną drugą stronę o każdym pierwszym przypadku cholery lub dżumy, które pojawiły się na jej terytorjum, jak również o przypadkach podejrzanych. Obie strony umawiające się będą zawiadamiały się również wzajemnie o epidemicznym szerzeniu się tyfusu plamistego i powrotnego.

Komunikaty będą zawierały: nazwę i postać choroby, miejsce i datę wystąpienia, liczbę zachorowań i zgonów, pochodzenie i źródło choroby, nazwę zakażonego miasta lub administracyjnego okręgu, oraz środki przedsięwzięte.